

Dosarul nr. 2ra-663/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud.: C. Valah)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Vas Internațional Plus” S.R.L., reprezentată de avocatul Calaida Denis,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Chirița Oleg împotriva Societății Comerciale „Vas Internațional Plus” S.R.L., cu privire la obligarea prezentării actelor, și

cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de către Societatea Comercială „Vas Internațional Plus” S.R.L. împotriva lui Chirița Oleg, cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile formulate de către Chirița Oleg și Societatea Comercială „Vas Internațional Plus” S.R.L. și a fost menținută hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 9 martie 2017, Chirița Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Vas Internațional Plus” S.R.L., cu privire la obligarea prezentării actelor.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L a fost fondată la 28 octombrie 2005. În urma modificărilor operate în documentele de constituire ale întreprinderii din 13 septembrie 2011, reclamantul a devenit asociat cu partea socială de 33%, Zabolotnaia Galina cu 34% și Milicenco Ina cu 33%. Sediul întreprinderii a fost înregistrat în mun. Chișinău, str. Columna, nr. 174, of. 5. Administratorul a fost Zabolotnîi Valeri.

Reclamantul a comunicat că, de la început, avea dreptul de semnătură a documentelor bancare. Din 1 decembrie 2016, i-a fost retras acest drept și accesul la informația din cont a întreprinderii. La fel, adresa poștală a societății a fost

schimbată, și anume, aceasta a fost transferată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 64, of.1a, dar nu a fost înștiințat.

În atare condiții, reclamantul a subliniat că nu a avut acces la informația despre activitatea S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L, ceea ce împiedică activitatea societății și conduce la o eventuală cauzare a prejudiciului. Prin urmare, el a solicitat administratorului să-i prezinte documentele bancare, dările de seamă, documentele primare cu privire la statutul de personal etc., fiindu-i propuse zilele în care ar putea să ia cunoștință. Cererea a fost recepționată de societatea pârâtă la 23 ianuarie 2017.

Cu toate acestea, administratorul S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L nu a prezentat documentația cerută de reclamant, ce se confirmă prin actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt din 10 februarie 2017, întocmit de executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan. La 13 februarie 2017, reclamantul a primit o scrisoare semnată de administratorul societății pârâte, prin care a fost informat despre imposibilitatea furnizării documentelor, deoarece la întreprindere este instalat postul fiscal.

Reclamantul a pretins că are dreptul la informare în acord cu art. 43 lit. d) și 44 din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată.

În argumentarea celor menționate mai sus, reclamantul a susținut că instalarea posturilor fiscale nu împiedică administratorul să acorde asociatului informația solicitată. În opinia lui, administratorul încearcă să ascunde actele primare contabile, iar retragerea accesului la contul bancar a urmărit ascunderea tranzacțiilor dubioase din numele societății. Prin urmare, administratorul a încălcat articolele sus-citate și actul de constituire al S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L.

La 11 august 2017, lista documentelor cerute a fost concretizată de către reclamant (f. d. 44 - 45).

Pentru aceste motive, Chirița Oleg a solicitat obligarea pârâtului de a-i prezenta următoarele acte din perioada 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2016: lista statelor de personal; ordinele de angajare ale lucrătorilor; contractele individuale de munca; tabela de pontaj; borderoul privind calcularea salariului, rulajul din contul bancar; registrul aparatului de casă cu memorie; registrul de casă; registrul rotațiilor veniturilor din vânzări (clasa 6); registrul rotațiilor pe cheltuieli (clasa 7 și 8); copiile situațiilor financiare (bilanțul contabil) și recipisele referitoare la prezentarea și depunerea dărilor de seamă în toate autoritățile de control (f. d. 45).

La fel, reclamantul a cerut compensarea cheltuielilor judiciare în mărime totală de 11 350, formate din cheltuielile pentru asistență juridică în cuantum de 9 000 de lei; cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc în sumă de 2 000 de lei; cheltuielile pentru serviciile Camerei Înregistrării de Stat în valoare de 250 de lei și taxa de stat în mărime de 100 de lei (f. d. 128).

În cadrul judecării cauzei, pârâtul S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Societatea pârâtă a precizat că toate actele cerute sunt în posesia reclamantului, întrucât acesta a deținut funcția de contabil în societate, refuzând restituirea acestora după concedierea lui. În privința reclamantului, la 3 iulie 2017, organul de urmărire penală a dispus pornirea urmăririi penale pe semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de articolul 360 alin. (1) din

Codul penal, și anume, luarea și reținerea ilegală a documentelor imprimatelor, ștampilelor ce aparțin S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L (f. d. 35 – 36, 74 - 75).

La 12 octombrie 2017, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a pus pe rol cererea de chemare în judecată reconvențională avansată S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L împotriva lui Chirița Oleg, cu privire la repararea prejudiciului material (f. d. 146).

În motivarea acțiunii, societatea reclamantă a indicat următoarele circumstanțe de fapt.

La 4 ianuarie 2016, Chirița Oleg a fost angajat la întreprinderea S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L în funcție de contabil-șef, respectiv, toată documentația contabilă, inclusiv a cadrelor și ștampila se păstra la acesta. Ulterior, din motiv că a absentat la locul de muncă o perioadă îndelungată, conducerea societății a emis ordinul de eliberare din funcția de contabil-șef. Astfel, potrivit legislației contabile, pârâtul trebuia să predea documentația, care a deținut-o în temeiul funcției, ceea ce includea ștampila. Obligația nu a fost executată.

În acest sens, au fost expediate mai multe scrisori cu solicitarea de a preda documentația, iar, la 5 decembrie 2016, administratorul S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L Zabolotnii Valerii, împreună cu Andronatii Alexei, s-au întâlnit cu reprezentantul lui Chirița Oleg pentru a primi documentația și ștampila, însă, au primit refuz din partea reprezentantului Milicenco Iurii. Împrejurarea dată se demonstrează prin întocmirea unui act.

Conform art. 43 alin. (6) din Legea contabilității, administratorul societății pârâte a fost nevoit de a se adresa la o companie de audit, încheind contractul nr.2712/AN/I pentru restabilirea documentației contabile. Potrivit facturii nr.AAA 7881794 din 5 aprilie 2017, întreprinderea a suportat pierderi în sumă de 24 000 de lei, pentru restabilirea evidenței contabile. Or, potrivit legislației muncii, salariatul este obligat să repare prejudiciu material suportat de angajator în urma acțiunii sau inacțiunii sale.

Din atare raționamente, S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L a cerut repararea prejudiciului material de către Chirița Oleg în cuantum de 24 000 de lei și compensarea de către ultimul a taxei de stat în sumă de 720 de lei (f. d. 79 – 80).

Chirița Oleg a avansat o referință împotriva acțiunii reconvenționale potrivit căreia el nu a deținut o funcția de contabil la pârât. În esență, societatea reclamantă nu a prezentat contractul individual de muncă sau fișa de post a contabilului – șef. Mai mult, problema restabilirii documentelor contabile nu a fost pusă în discuție la adunările asociaților în perioada ianuarie – aprilie 2017 (f. d. 93 – 94).

Prin hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea formulată de Chirița Oleg a fost admisă parțială și acțiunea reconvențională depusă de S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 153, 158 – 163).

În acest sens, instanța de judecată a obligat pe Zabolotnii Valeri, administratorul S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L., să prezinte asociatului Chirița Oleg informația, pentru intervalul de timp 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2016, cu privire la lista statelor de personal a angajaților; ordinile de angajare ale lucrătorilor; contractele individuale de munca încheiate cu angajații; tabele de pontaj; rulajul

bancar al mijloacelor bănești; registrul aparatului de casă cu memorie; registrul de casă; registrul rotațiilor veniturilor din vânzări (clasa 6, total pe conturi: 611, 612, 621, 623); registrul rotațiilor pe cheltuieli (clasa 7, total pe conturi: 711, 712, 714, 721, 722, 723, 731); registrul rotațiilor pe cheltuieli (clasa 8; total pe conturi: 811, 812, 821, 822, 823, 824); copiile situațiilor financiare (bilanțul contabil cu anexe) și recipisele privind prezentarea și depunerea dărilor de seamă (situațiile financiare) la instituțiile de resort abilitate.

Instanța de judecată a respins, ca neîntemeiat, capătul de cerere legat de furnizarea borderoului privind calcularea salariului, deoarece Chirița Oleg nu a concretizat lista persoanelor sau a salariaților (f. d. 160).

În cele de urmă, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a statuat încasarea de la S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L în beneficiul lui Chirița Oleg cheltuielile judiciare, ce cuprinde taxa de stat în sumă de 100 de lei și asistența juridică în mărime de 3 000 de lei (f. d. 153).

Împotriva acestui act judecătoresc, Chirița Oleg și S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L au declarat apeluri, care au fost puse pe rol la 5 iunie 2018 (f. d. 184). În apărare, ambii apelanți au formulat referințe, solicitând respingerea cererilor de apel (f. d. 186 – 187, 203 - 209).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 6 noiembrie 2018, a respins apelurile formulate de către Chirița Oleg și Societatea Comercială „Vas Internațional Plus” S.R.L. și a menținut hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f. d. 223 – 235).

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Chirița Oleg în cererea de chemare în judecată și stabilită de prima instanță.

În drept, instanța de apel a considerat relevante art. 44 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007 și punctul 9.1 din actul de constituire al S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L.

Reieșind din statutul de asociat al lui Chirița Oleg, Colegiul de control judiciar a considerat că el este îndreptățit să ceară documentația de activitate a S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L. Or, în esență, administratorul societății intime nu-i poate îngădi accesul la informație. În aceeași ordine, instanța de judecată a notat că mărimea cheltuielilor judiciare de 3 000 de lei este una rezonabilă, având în vedere caracterul și complexitatea cauzei.

În partea ce ține de acțiunea reconvențională, Curtea de Apel Chișinău a observat că S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L nu a demonstrat că Chirița Oleg a fost angajat în funcția de contabil –șef al întreprinderii. Circumstanța respectivă a fost confirmată de martorul Milicenco Iurie. La fel, societatea apelantă nu a reușit să probeze refuzul intimatului de a preda documentația. În altă ordine de idei, instanța de apel a subliniat că lipsa contractului individual de muncă, înscrierile necesare în carnetul de muncă a salariatului și lipsa cunoștințelor de specialitate pentru a putea exercita funcția de contabil denotă inaplicabilitatea art. 58 alin. (3) din Codul muncii. Totodată, instanța de judecată a reținut că răspunderea pentru integritatea actelor contabile o poartă administratorul societății intime, în situația în care nu a probat transmiterea acestora către o persoană terță.

La 4 februarie 2019, prin intermediul trimiterii poștale, S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L, reprezentată de avocatul Calaida Denis, a declarat recurs împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 2 martie 2018 a primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii integrale și de admitere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, societatea recurentă a afirmat că instanțele judecătorești au interpretat eronat art. 44 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007. Or, potrivit versiunii prezentate de aceasta, dreptul de acces la informație nu este unul absolut, iar intimatul Chirița Oleg exercită dreptul dat cu rea – credință. De fapt, el a fost contabil – șef la întreprindere, fiind în posesia tuturor actelor solicitate. În plus, Milicenco Iurie a semnat contra semnătură despre reținerea documentelor de către intimat.

Societatea recurenta a susținut că ordinul de angajare a intimatului în funcția sus-menționată este o probă suficientă, din moment ce el a semnat facturile fiscale din numele societății cu partenerii de afaceri și a efectuat virări financiare către creditori. Mai mult, Chirița Oleg s-a împuternicit unipersonal de a retrage mijloace financiare în sumă de 200 000 de lei și 82 000 de lei.

Referitor la procedura de audiere a martorului Milicenco Iurie, S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L a indicat că instanța de apel nu a asigurat egalitatea în drepturi procedurale, de vreme ce ea a respins întrebările reprezentantului recurentului ca fiind irelevante speței. Într-un final, societatea recurentă a susținut că articolul 53 alin. (3) din Codul muncii este aplicabil speței, deoarece raporturile de muncă dintre părțile litigioase se confirmă din alte probe anexate la materiale. În special, Curtea de Apel Chișinău nu a dat apreciere semnăturii intimatului pe facturile fiscale, extrasul de cont de la B.C. „ComerțBank” S.A. și delegațiile nr. 7 și 10 din 23 octombrie 2016, respectiv, 28 octombrie 2016.

La 11 martie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs lui Chirița Oleg, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 247).

La 8 aprilie 2019, prin intermediul serviciului poștal, intimatul a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil. Referința nu a conținut date noi sau informații diferite de constatările instanței de apel, fiind preluate integral din decizia contestată din 6 noiembrie 2018. Așadar, completul de judecată a considerat că neexpedierea acesteia nu aduce atingere principiului contradictorialității și egalității în arme, asigurând examinarea rapidă a cauzei.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L, reprezentată de avocatul Calaida Denis, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, condițiile de admisibilitate a unei căi de atac pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului de acces la un tribunal, și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea *Sultan vs Republica Moldova*, 5 iunie 2018, parag. 24; *Graciova vs Republica Moldova*, 24 ianuarie 2019, parag. 23 – 24). Limitările într-o cale extraordinară de atac pot fi mai stricte decât cerințele instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer vs Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen vs Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić vs Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28; *Zubac vs Croația (Marea Cameră)*, 5 aprilie 2018, parag. 82).

Prin urmare, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Mandatul seria MA nr. 0978392 din 3 mai 2017 dovedește împuternicirile legale ale avocatului Calaida Denis de a reprezenta interesele recurentului S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L, în special, de a ataca hotărârea judecătorească. Astfel, recursul este formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit. Această limită temporală este esențială pentru a asigura buna administrare a justiției și, în special, principiul securității juridice (a se vedea *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Tence vs Slovenia*, 31 mai 2016, parag. 31).

Potrivit paginii web „Portalul instanțelor naționale de judecată”, hotărârea contestată a fost publicată la 22 noiembrie 2019.

La 26 noiembrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 6 noiembrie 2018 (f. d. 236). Societatea recurentă a invocat că a primit copia deciziei instanței de apel la 4 decembrie 2018, prezentând plicul de la Curtea de Apel Chișinău (f. d. 245). Completul de judecată reține că recursul a fost expediat în grefa Curții Supreme de Justiție la 4 februarie 2019, care

constituie data depunerii actului de procedură în acord cu art. 112 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Drept consecință, instanța de recurs constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, completul de judecată a audiat raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă dictează regula principală potrivit căreia părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În cazul de față, problemele abordate de recurent trebuie redactate în așa fel încât să permită instanței de recurs să le subsumeze temeiurilor din alin. (2), (3) și (4) ale art. 432 din Codul de procedură civilă. Primele două alineate menționate prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate de către instanțele ierarhic inferioare. Alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Explicarea și exemplificarea acestor erori judiciare a fost efectuată în punctele 22 – 27 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 11 noiembrie 2013 (a se vedea similar *Trevisanato vs Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 22 – 23, 36).

În mod corespunzător, instanța de recurs notează că reglementările referitoare la rigorile impuse de articolul 432 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă sunt redactate suficient de clar și îndeplinesc criteriul de previzibilitate. Mai mult, scopul acestui articol este, atât de a proteja interesul recurentului de a obține, după caz, casarea sau modificarea deciziei atacate, cât și de a păstra rolul Curții Supreme de Justiție de a se ocupa numai de probleme de o importanță semnificativă specificat în articolul 1 alin. (2) din Legea nr. 789-XIII din 26 martie 1996 (a se vedea *Zubac*, ibidem, parag. 83, 105 – 106).

Din raționamentele evocate, limitările impuse de legislator urmăresc un scop legitim, respectând, în același timp, cerințele securității juridice și buneii administrări a justiției (a se vedea *Beniamin Nersesyan vs Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Sturm vs Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36; *Zubac*, ibidem, parag. 98). Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea *Ronald Vermeulen vs Belgia*, 17 iulie 2018, parag. 44).

În speță, având în vedere obligația impusă prin art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, completul de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat.

Mai mult, S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L., reprezentată de avocatul Calaida Denis, nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Referitor la pretensele încălcări de ordin material, instanța de judecată observă că recurentul a criticat decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 432 alin. (2) lit. a) – c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă. Totuși, în virtutea principiului *jura novit curia*, completul de admisibilitate are competența de a decide asupra caracterului juridic al motivelor juridice inserate în cererea de recurs, prin examinarea lor, în lumina temeiurilor articolului 432 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pornind de la argumentele recurentului rezumate mai sus, completul de judecată notează că întinderea obligației autorității judecătorești de a motiva hotărârea poate varia în dependență de circumstanțele specifice, natura și complexitatea cauzei (a se vedea *Ruiz Torija vs Spania*, 9 decembrie 1994, parag. 29). În special, pentru a justifica respingerea apelului avansat de către S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L., Curtea de Apel Chișinău s-a călăuzit de articolul 44 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007 și punctul 9.1 din actul de constituire al societății recurente. Totuși, recurentul nu a criticat textele de lege menționate, dar a prezentat în motivarea opiniei lui niște circumstanțe de fapt. În această împrejurare, instanța de recurs învederează că are competență de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și temeiniciei ei în fapt. Astfel, instanța de apel a dat o apreciere juridică ordinului de numire în funcție de contabil – șef al domnului Chirița Oleg, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se pe rigorile impuse de art. 130 din Codul de procedură civilă. De altfel, deși se face trimitere la niște raporturi juridice diferite de cele constatăte de instanța de judecată, S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L. nu a putut convinge că a avut loc transmiterea propriu – zisă a unor documente contabile de la administrator către Chirița Oleg. Societatea recurentă nu a arătat că a anexat un asemenea înscris la materialele cauzei, iar Curtea de Apel Chișinău l-a ignorat într-un mod arbitrar.

Pe această cale, societatea recurentă nu a oferit argumente plauzibile, ce-ar putea învedera legătura între art. 58 alin. (3) din Codul muncii și restabilirea unor acte contabile a căror dispariție sau distrugere i-a cauzat un prejudiciu material. Așadar, în lumina împrejurărilor din speță, instanța de recurs reține că instanța de apel a examinat elementele decisive ale cauzei (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele *Victor Harovschi vs Moldova*, 18 noiembrie 2008; *Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova*, 17 octombrie 2017 sau *Calancea și alții vs. Moldova*, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35).

În orice caz, completul de judecată observă că recurentul, asistat de un avocat la alegerea lui, a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie în fața instanțelor ierarhic inferioare. De altfel, acesta nu a reușit să convingă că instanțele de judecată i-au limitat într-o măsură specifică dreptul de a-și argumenta și dovedi poziția în proces sau de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță. În particular, reprezentantul lui nu a exemplificat care întrebări față de martorul Milicenco Iurie au fost respinse

de instanță de apel și, după caz, dacă ele au avut un impact decisiv asupra soluționării cauzei. La fel, atât prima instanță, cât și instanța de apel, au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept invocate de părți și relevante litigiului (a se vedea, printre altele, A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, parag. 59; Akaki Tchaghiashvili vs Georgia, 2 septembrie 2014, parag. 34; Gohe și alții vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 41 - 43).

Pe baza celor prezentate, completul de judecată constată că observațiile avansate de către S.C. „Vas Internațional Plus” S.R.L nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, raționamentele inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la articolul 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi efectiv (a se vedea, inter alia, Petrovic vs Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar rezidă în faptul că recurentul a fost reprezentat în fața instanței de recurs de către avocatul Calaida Denis (f. d. 32), care a fost în măsură să cunoască cerințele articolului 432 alin. (2) – (4) din Codul de procedură civilă, iar, după caz, să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea, *mutatis mutandis*, Henrioud vs Franța, 5 noiembrie 2015, parag. 61, Trevisanato, ibidem, parag. 45, Sturm, citată mai sus, parag. 40).

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată față de obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției. Raportând obiecțiile formulate în recurs la caracterul special al rolului Curții Supreme de Justiție, normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la un tribunal (a se vedea Samardžić vs Croatia, 20 iulie 2017, parag. 31).

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, completul de judecată notează că articolul 6 parag. (1) din C.E.D.O. nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

Având în vedere circumstanțele care preced, completul de judecată decide în mod unanim că recursul declarat de către Societatea Comercială „Vas Internațional Plus” S.R.L., reprezentată de avocatul Calaida Denis, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. a) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Vas Internațional Plus” S.R.L., reprezentată de avocatul Calaida Denis.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan